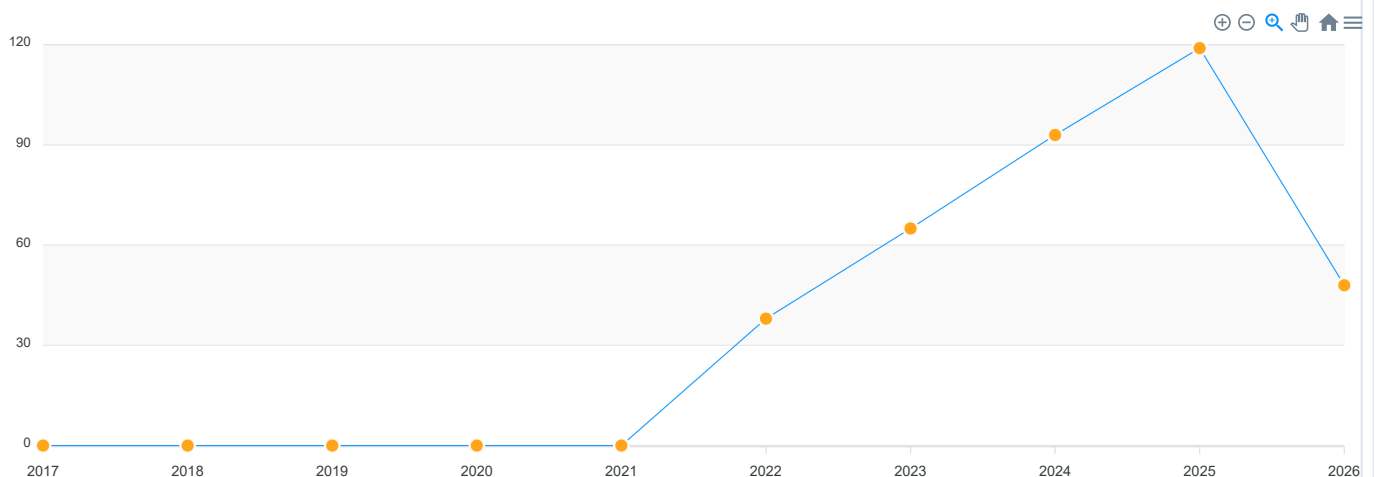

Name (English):	Education Journal Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University
Name (Local):	วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Status:	Active
Editor-in-Chief:	รศ. ดร.เขาวเรศ ภักดิ์จิตร
Abbreviation (English):	-
Abbreviation (Local):	-
pISSN:	-
eISSN:	2774-1370
Issues/Year:	3
Address:	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ (ย่านมัทรี) 398 หมู่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ 60130
Website:	https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edunsrujo
Email:	paponsan.p@nsru.ac.th, Kwanchanok.k@nsru.ac.th
Publisher (English):	Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University
Publisher (Local):	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
TCI Tier:	2
Top Levels:	Social Sciences
Subject Area:	-
Sub-Subject Area:	-
Note:	- Formerly known as pISSN: 2630-0761, 2672-9334 - An online-only Journal
TCI Tier History:	Tier 2: From 01 Jan 2025 to 31 Dec 2029
	Tier 2: From 01 Jan 2022 to 31 Dec 2024
	Show More

จำนวน publication ใน 10 ปีที่ผ่านมา

2026

ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม

วารสารครุศาสตร์
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Education journal
Faculty Of Education,
Nakhon Sawan Rajabhat University

ISSN : 2774-1370 (Online)

 [https://edu.nsrุ.ac.th/2018/index.php](https://edu.nsrु.ac.th/2018/index.php)

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

398 หมู่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี

จังหวัดนครสวรรค์ 60130

: +668 421 1857

edujournal@nsru.ac.th

Handwritten signature

ISSN: 2630-0761 (Print)

ISSN: 2774-1370 (Online)

วารสารครุศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

EDUCATION JOURNAL
Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

วารสารราย 3 เดือน ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม 2569

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
398 หมู่ที่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ 60130
โทร. 085-530-3456
Email : edujournal@nsru.ac.th

วารสารครุศาสตร์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

วัตถุประสงค์

วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่ บทความวิชาการ ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยฯ รวมถึงผลงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพทางการศึกษา เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ สร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ความก้าวหน้าในงานวิจัย และเพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ นักวิชาการ และนักศึกษา ต่อสาธารณชน

เจ้าของวารสาร

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ที่ปรึกษา

คณบดีคณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปพนสรณ์ โพธิพิทักษ์

Assoc.Prof.Dr.Paponson Potipitak

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ขวัญชนก กิจเฮาร

Kwanchanok Kitthao

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์

Prof. Dr.Anurak Panyanuwat

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญชม ศรีสะอาด

Assoc.Prof.Dr.Boonchom Srisa-Ard

รองศาสตราจารย์ ดร.วารินทร์ แก้วอุไร

Assoc.Prof.Dr.Wareerat Kaewurai

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ

Prof. Dr.Teera Runcharoen

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Chiang Mai University

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Maharakham University

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Naresuan University

สมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย

Association of Professional Development of Educational Administration of Thailand

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Suan Sunandha Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University

รองศาสตราจารย์ ดร.นันทิยา น้อยจันทร์

Assoc.Prof.Dr.Nuntiya Noichun

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทีปพิพัฒน์ สันตะวัน

Asst.Prof.Dr.Teeppipat Suntawan

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาธิปไตย งามนิน

Asst.Prof.Dr.Suthathip Ngamnin

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 4 ฉบับ (ราย 3 เดือน) คือ	ฉบับแรกของปี	มกราคม – มีนาคม
	ฉบับที่สองของปี	เมษายน – มิถุนายน
	ฉบับที่สามของปี	กรกฎาคม – กันยายน
	ฉบับที่สี่ของปี	ตุลาคม – ธันวาคม

ศิลปกรรม

นางสาวบุญสุทธิดา ปรีญาวุฒิวัฒน์
Ms.Punsutthiya Priyawutthiwat

ภาพปก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปพนสรค์ โพธิพิทักษ์

สำนักงาน

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
398 หมู่ที่ 3 ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ 60130
โทร. 085-530-3456
Email : edujournal@nsru.ac.th

บทความที่นำมาตีพิมพ์ในแต่ละฉบับ กองบรรณาธิการจะตรวจสอบเป็นขั้นแรก แล้วจัดให้มีกรรมการภายนอกร่วม
กลั่นกรอง (Peer Review) และประเมินบทความตามเกณฑ์และแบบฟอร์มที่กำหนดในลักษณะเป็น Double - Blind
Peer Review คือปกปิดรายชื่อผู้เขียนบทความและผู้เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรรณศรี
รองศาสตราจารย์ ดร.ณิรดา เวชญาลักษณ์
รองศาสตราจารย์ ดร.วรกฤต เกื้ออินช้าง
รองศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก
รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ
รองศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ยะบุญธง
รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาดี ปณะราช
รองศาสตราจารย์ ดร.ภูมิพัฒน์ รักพรหมมงคล
รองศาสตราจารย์ ดร.อนุวัติ คุณแก้ว
รองศาสตราจารย์ ดร.สรวงพร กุศลส่ง
รองศาสตราจารย์ ดร.ธำปณี สีเฉลียว
รองศาสตราจารย์ ดร.สงวน อินทร์รักษ์
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรรณภัทร กันแก้ว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพรรณ ขาวประทุม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยาภรณ์ เรืองสุวรรณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันดา ฝาระนัด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รชฏ สุวรรณภูมิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศธร มหาวิจิตร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนัย กิรติรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศากุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณตพันธ์ เกียรประภากุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรังกูล วรบำรุงกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปาริชาติ เตชะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิตาญจ ตั้งภากรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจรศักดิ์ สงวนสัตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รักศักดิ์ เลิศคงคาทิพย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนล สอนประดิษฐ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช บุญเขียว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัตนวัชร เพ็ญรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชชา ถนอมเสียง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรินทร์ งามแมน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชชาติ แก้วพวง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูวดล จุลสุนทร

มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยทักษิณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยนครพนม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยนเรศวร

หน้าปก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูเทพ ประภากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาโรจน์ เผ่าวงศ์กุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมสิน จตุพร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร์ วรพงศ์พัชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิญา ใจเย็น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิณัฐ พงษ์นิล
อาจารย์ ดร.ขจรอรุณพน พงศ์วิริทธิ์ธร
อาจารย์ ดร.มินมาส พรานป่า
อาจารย์ ดร.พนัส จันทรศรีทอง
อาจารย์ ดร.ประยงค์ หัตถพรหม
อาจารย์ ดร.สิริลักษณ์ บริรักษ์
อาจารย์ ดร.มนตรี หลินภู
อาจารย์ ดร.วิจิต เทพประสิทธิ์
อาจารย์ ดร.พงศ์ทวี ทัศวา
อาจารย์ ดร.มาลัย วงศ์ฤทัยวัฒนา
อาจารย์ ดร.หทัยทิพย์ สิชฌนทกสมิต
อาจารย์ ดร.พงศ์ทวี ทัศวา
อาจารย์ ดร.สุจิตรา ปันดี
อาจารย์ ดร.จักรี ศรีจารุเมธีญาณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
วิทยาลัยแสงธรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

รองศาสตราจารย์ ดร.วชิระ วิชสุวรรณันท์
รองศาสตราจารย์ ดร.เยาวเรศ ภัคจิตติ
รองศาสตราจารย์ ดร.สาธิต ทรัพย์รวงทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒนา หอมบุปผา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาทิพย์ งามนิล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภากร โพธิ์ดง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิกา พรหมมาศ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริพร ปาณางษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนาภัสสร สนิธิรักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทินกร ชอัมพงษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิกร แก้วทอง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาธิษฐ์ สุระเสนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรรณราย เทียมทัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย พิสิก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพจน์ แนนเนียน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันวิสาข์ พูลทอง
อาจารย์ ดร.ไกรวิทย์ ดีเอม
อาจารย์ ดร.รังสรรค์ หล้าคำจา

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สารบัญ

	หน้า
วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	ก
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ	ง
สารจากบรรณาธิการ	ฉ
สารบัญ	ช
ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3	
The Relationship between Creative Leadership of School Administrators and the Academic Administrations under the Office Phetchanun Primary Educational Service Office Area 3	1
ขวาร์ตน์ วงษ์ละคร, สาริ ทรัพย์รุ่งทอง, สุพัฒนา หอมบุปผา	
รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์	
A Peer- Assisted Learning Model to Enhance Academic Achievement, Social Skills, and Decision-Making Abilities of Physical Education Students at Phetchabun Rajabhat University	12
พงษ์วรินทร์ เต็งยี่, สลักจิตร คณะฤทธิ์	
จากภูมิปัญญาสู่สื่อการเรียนรู้: การพัฒนาบอร์ดเกมและโมเดลกือโป๊ะ เพื่อการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น	
From Local Wisdom to Educational Media: Developing Board Games and the Keropok Model for the Conservation of Local Wisdom	28
ชลวานา นิลทอง, พิธา วาเยะ, สุชาวลี สุวรรณคช, สุไบตะ เจ๊ะโซะ, มนชนก ภูษรินทร์, ภักวัญญ์ เสตราหมาน, ฉัตรธิดา หยุคง	
สภาพการส่งเสริมทักษะชีวิตของนักเรียนกลุ่มโรงเรียนบ้านใหม่เขาแก้ว	
The Promotion of Life Skills of Student of Ban Mai Khao Kaew School	42
ณัฐพล เพ็งพันธ์, นงลักษณ์ ใจฉลาด	
การออกแบบเนื้อหาการเรียนการสอนในรูปแบบคลิปการ์ตูนเล่าเรื่องเพื่อการสอนวิชา การดำเนินงานและการจัดการโลจิสติกส์	
Instructional Content Design in the form of Cartoon Clips Telling Stories for Teaching in the Operation and Logistics Management Course	55
วันเพ็ญ ควรสมาน	
ความสัมพันธ์และการพยากรณ์การรับรู้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียนจากประสบการณ์การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการของนักศึกษาคณะครุศาสตร์	
Relationships and Predictors of Self-Efficacy in Practicum Among Education Students Based on Experiential Learning Components	69
จตุรงค์ อินทรรุ่ง	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1	
Factors Affecting Teacher Digital Competencies Under the Jurisdiction of the Area Office Phetchaburi Primary Education Region 1	82
กฤษฎีกรัตน์ ช่อผกา	

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทาง
สังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

A Peer-Assisted Learning Model to Enhance Academic Achievement, Social
Skills, and Decision-Making Abilities of Physical Education Students at
Phetchabun Rajabhat University

พงษ์วรินทร์ เต็งยี่¹, สลักจิตร์ คณะฤทธิ์²

Pongwarin Tengyee¹, Salakjit Kanalit²

Corresponding Author E-mail: pongwarin.ten@pcru.ac.th, salakjit.kan@pcru.ac.th

Received: 2025-12-09; Revised: 2026-02-02; Accepted: 2026-03-06

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาเพื่อนช่วยเพื่อน 2) แบบวัดความรู้ 3) แบบวัดทักษะทางสังคมและการตัดสินใจ และ 4) แบบวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอนุมาน ผลการวิจัยพบว่า

1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและการตัดสินใจมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) เนื้อหา (4) กิจกรรมการสอน (5) การประเมินผล 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและการตัดสินใจ ซึ่งมีค่าความตรงเชิงเนื้อหาของรูปแบบทั้งฉบับ เท่ากับ 1.00 3) ผลการทดลองใช้รูปแบบมีดังนี้ (1) ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 11.530$, $Sig = .000$) (2) ด้านของประสิทธิภาพของรูปแบบฯ ซึ่งพิจารณาจากค่า E1/E2 โดยมีค่าเท่ากับ 86.79/84.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75 (3) ด้านทักษะทางสังคมและการตัดสินใจในภาพรวมพบว่ามีทักษะอยู่ในระดับดีมาก ($M = 3.88$, $SD = 0.12$) และ (4) ด้านเจตคติของรูปแบบฯ ในระดับดีมาก ($M = 4.67$, $SD = 0.35$)

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้, การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน, ทักษะทางสังคม, การตัดสินใจ

¹ สาขาวิชาพลศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

¹ Bachelor of Physical Education, Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

² สาขาวิชาพลศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

² Bachelor of Physical Education, Faculty of Education, Phetchabun Rajabhat University

Abstract

This research aimed to: (1) investigate the needs assessment for peer-assisted learning management to develop academic achievement, social skills, and decision-making abilities among Physical Education students at Phetchabun Rajabhat University; (2) develop a learning management model; and (3) examine the effects of implementing the developed learning management model. The research was divided into three phases. The instruments employed in this study consisted of: (1) peer-assisted problem-solving lesson plans; (2) a knowledge assessment test; (3) social skills and decision-making assessment scales; and (4) an attitude assessment scale. The statistics used in this research comprised descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, as well as inferential statistics. The findings revealed that:

(1) the peer-assisted learning management model for developing social skills and decision-making comprised five components: (1.1) principles, (1.2) objectives, (1.3) content, (1.4) instructional activities, and (1.5) evaluation; (2) the peer-assisted learning management model demonstrated a content validity index (CVI) of 1.00 for the model in its entirety; and (3) the results of the model implementation were as follows: (3.1) academic achievement post-implementation was significantly higher than pre-implementation at the .05 level of statistical significance ($t = 11.530$, $p = .000$); (3.2) the instructional efficiency of the model, as determined by the E1/E2 ratio, was 86.79/84.17, exceeding the established criterion of 75/75; (3.3) overall social skills and decision-making were rated at a very good level ($M = 3.88$, $SD = 0.12$); and (3.4) student attitudes toward the model were also at a very good level ($M = 4.67$, $SD = 0.35$).

Keywords: Learning model, Peer Assisted Learning, social skills, decision-making

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กฎหมายฉบับแรกที่มีหลักการจัดการศึกษาด้านการเรียนการสอน ในมาตราที่ 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถเพื่อเป็นบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถและฝึกให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐานที่ได้รับการฝึกทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ตามขั้นตอนที่ถูกต้อง เพื่อสามารถนำทักษะและความรู้ไปใช้ในการถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง ในกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลที่มีความเป็นมาตรฐาน เพราะจะทำให้ผู้เรียนได้ทราบเกี่ยวกับพัฒนาการของตนเอง เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างถูกต้อง ส่วนด้านผู้สอนก็จะทราบถึงผลการสอนของตนว่ามีข้อบกพร่อง หรือต้องปรับปรุง การสอนให้ดียิ่งขึ้น

การศึกษาจึงมีเป้าหมายให้ทุกคนมีความสามารถด้านการเรียนรู้โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มี คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งประกอบด้วย โดยมีการพัฒนาทักษะและคุณลักษณะด้วยหลัก 3R ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic) และ 8Cs ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking & Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity & Innovation) ทักษะ ด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Teamwork & Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information & Media Literacy) ทักษะด้าน คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Computing & ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career & Learning Skills) และมีความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2560) และผลักดันให้แหล่งผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถเพื่อที่จะเป็นกำลังหลักในการพัฒนาวิชาชีพ และคุณลักษณะในการเป็นบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถรอบด้าน

สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผลิตบัณฑิตเพื่อให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาและสามารถประกอบวิชาชีพครูพลศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาในสาขาเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2562 เป็นหลักสูตรที่พัฒนานักศึกษามีการจัดการเรียนการสอนทั้งภาคทฤษฎีภาคปฏิบัติ เมื่อเรียนครบตามหลักสูตรผู้เรียนสามารถออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, 2566: 7)

รายวิชาตะกร้อ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้หลักการวิธีการสอนทักษะและรูปแบบทักษะส่วนบุคคลแต่ละตำแหน่ง การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายสำหรับกีฬาตะกร้อ รูปแบบและระบบการเล่นต่าง ๆ ในการเล่นทีม รวมทั้งการสร้างทักษะทางสังคมได้อย่างเป็นระบบและการตัดสินใจในการเป็นผู้ตัดสินการจำลองสถานการณ์ในหลากหลายในสถานการณ์เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกความรู้ความสามารถในหลากหลายทักษะเพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการจัดการเรียนการสอนไปประยุกต์ใช้ได้ตามสถานการณ์จริงในโรงเรียน

จากการศึกษาพบว่ามีงานวิจัยที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการสอนที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่เกี่ยวกับการกระจายบทบาทในการสอน กลวิธีแบบเพื่อนช่วยสอนเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสอนกันเอง วิธีการสอนดังกล่าวมีรากฐานมาจากแนวคิดทัศนคติเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สอดคล้องกับ ศิวินท์ อธิจันทร์ตน (2564) ศึกษาเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและแบบ เอส.ที.เอ.ดี. ที่มีต่อทักษะเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ต่อทักษะเทควันโดของนักเรียนมีความสามารถด้านทักษะดีขึ้นทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นจากก่อนการใช้รูปแบบและมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จากความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างและรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางการเรียน ทักษะทางสังคมและทักษะการตัดสินใจของนักศึกษาผู้วิจัยจึงสนใจที่จะใช้เทคนิคในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนานักศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และมีการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
3. ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การทบทวนวรรณกรรม

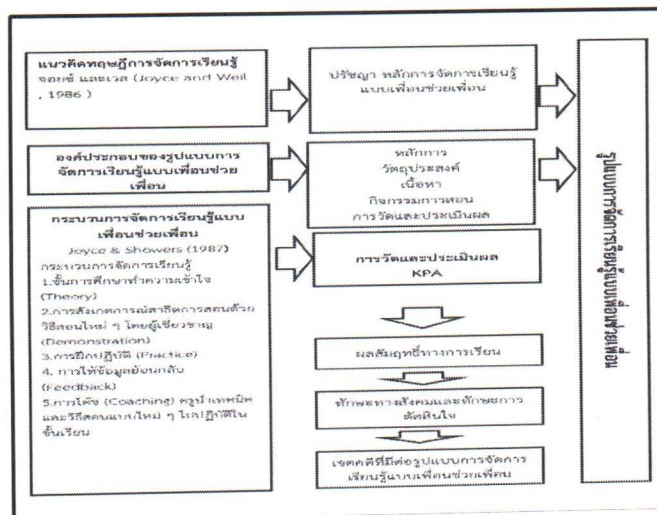
รูปแบบการจัดการเรียนรู้จอยซ์, และเวล (Joyce, & Weil, 1986) ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนว่าเป็นแผน (Plan) หรือแบบ (Pattern) ซึ่งสามารถใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าในห้องเรียนหรือการสอนพิเศษเป็นกลุ่มย่อยหรือเพื่อจัดเตรียมสื่อการสอนรวมถึงหนังสือภาพยนตร์เทปบันทึกเสียงโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือหลักสูตรรายวิชาซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนนั้นสามารถใช้เป็นแนวทางในการออกแบบการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้ซึ่งรูปแบบการสอนที่แท้จริงนั้นจะต้องเป็นสิ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้แนวคิดทักษะต่าง ๆ คำนึงวิธีการคิดและวิธีการที่แสดงออกซึ่งความคิดของตนเองในการสอนนั้น ต้องสอนวิธีการที่จะเรียนในความเป็นจริงแล้วผลลัพธ์ระยะยาวที่สำคัญที่สุดของการสอนหรือการเพิ่มขึ้นของความสามารถในการเรียนทำให้เรียนรู้ได้ง่ายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในอนาคตทั้งนี้เพราะว่าความรู้และทักษะที่ได้มาจากการที่ผู้เรียนสามารถควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของตนเองได้ จากความหมายสรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง หลักการวิธีการจัดการเรียนรู้โดยมีการวางแผนกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นเป็นแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน Joyce, & Showers (1987) แนวคิดกระบวนการโค้ชแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ตาม ประกอบด้วย 1) การศึกษาทำความเข้าใจ (Theory) กับทฤษฎี เทคนิคและรูปแบบการสอนใหม่ ๆ และอภิปรายร่วมกัน ระหว่างเพื่อนครู 2) การสังเกตการณ์สาธิตการสอนด้วย วิธีสอนใหม่ ๆ โดยผู้เชี่ยวชาญ (Demonstration) 3) การฝึกปฏิบัติ (Practice) ร่วมกันฝึกปฏิบัติ 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) วางแผน เตรียมการใช้กลวิธีการสอนใหม่ ๆ สื่อ และ ทดลองใช้ กับเพื่อนครูด้วยกัน 5) การโค้ช (Coaching) ครูนำเทคนิคและวิธีสอนแบบใหม่ ๆ ไปปฏิบัติในชั้นเรียน โดยมีเพื่อ และให้การช่วยเหลือ สังเกตและบันทึกผลจากความหมายสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นกิจกรรมการ จัดการเรียนการสอนแบบ Learning by Doing โดยครูคอยแนะนำในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้และ ทักษะโดยการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนจากเพื่อนร่วมชั้นและกระบวนการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถ ทางเรียนสูงกว่าและได้รับการฝึกฝน รวมทั้งอยู่ภายใต้ความควบคุมจากครูผู้สอนช่วยเหลือ ผู้เรียนคนอื่นในการเรียน โดย เป็นผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นเดียวกัน

ทักษะทางสังคม (Social Skills) ทับทิมทอง กอบัวแก้ว (2555) ได้กล่าวถึงทักษะสังคมไว้ว่า ทักษะทางสังคม หมายถึง ทักษะที่ใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ในการติดต่อสื่อสารหรือ ร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งทักษะทางสังคมนั้นสามารถเริ่มต้นได้จากกลุ่มเล็ก ๆ ที่มี สมาชิก ไม่กี่คนไปจนถึงกลุ่มใหญ่ โดยที่แต่ละคนรู้ หน้าที่และมีบทบาทในสังคมของตนเองเพื่อช่วยให้ บุคคลเหล่านั้นสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้จากความหมายสรุปได้ว่าทักษะ ทางสังคมคือทักษะที่สามารถปรับตัวหรือการที่บุคคลมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออกต่อผู้อื่น มีสัมพันธภาพที่ดีต่อ บุคคลแสดงออกถึงความสามารถในการสื่อความหมาย สื่อสารหรือ สื่อความแก่ผู้อื่น การมีปฏิสัมพันธ์ทางบวก รู้จักรับผิดชอบ รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง รู้จักปฏิบัติ ต่อผู้อื่นทักษะที่ใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปการปฏิบัติ ตัวให้อยู่ในสังคมและปรับตัวตามสถานการณ์หรือ สภาพแวดล้อม และทำให้ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

ความสามารถในการตัดสินใจ ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์ (2543) กล่าวว่า การตัดสินใจหรือการวินิจฉัยสั่งการ หมายถึง การเลือกปฏิบัติหรือดำเนินการปฏิบัติ หรือการเลือกทางดำเนินการที่เห็นว่าดีที่สุดทางใดทางหนึ่งจาก ทางเลือกหลายๆ ทาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการหรือการวินิจฉัยสั่งการ คือ การชี้แจง ไตร่ตรองและตัดสินใจเลือกทางดำเนินการที่เห็นว่า ดีที่สุดทางใดทางหนึ่งจากหลายๆ ทางเพื่อให้ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการจากความหมายสรุปได้ว่าการตัดสินใจ คือ กระบวนการในการตัดสินใจที่สามารถตัดสินใจคนเดียวหรือตัดสินใจแบบกลุ่ม โดยต้องอาศัยความสามารถหรือการประสพกับ สถานการณ์ผู้ที่ทำหน้าที่ตัดสินใจเพื่อให้การหาทางออกเป็นผลที่ดีที่สุดและเกิดประโยชน์สูงสุดและจะสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ ที่พัฒนาได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยได้รับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สาขาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี วันที่ 3 พฤษภาคม 2568 หมายเลขรับรอง 2568/77(17) ให้สามารถเก็บข้อมูลได้กับกลุ่มเป้าหมายและตัวอย่างที่ระบุ โดยดำเนินการวิจัยจำแนกเป็น 3 ระยะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การวิจัยในระยะที่ 1 สืบหาความต้องการจำเป็นของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาของผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิจัยเชิงสำรวจ ด้วยแบบสอบถามความต้องการจำเป็น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มมีคุณสมบัติดังนี้

1.1 กลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตรพลศึกษาการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือจำนวน 40 คน ที่มีประสบการณ์ในการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างน้อย 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอกขึ้นไปในสาขาทางพลศึกษา

1.2 กลุ่มนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จำนวน 152 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 70 คน ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มผู้ผลิตบัณฑิต ได้แก่ อาจารย์ประจำหลักสูตรพลศึกษาการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ที่มีประสบการณ์ในการสอนในมหาวิทยาลัยราชภัฏอย่างน้อย 5 ปี และมีวุฒิการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอกขึ้นไปในสาขาทางพลศึกษามีประสบการณ์ในการทำงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำนวน 10 คน

2.2 กลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความต้องการจำเป็น จำนวน 80 ฉบับ

2. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ รวม 3 ท่าน แล้วผลการประเมินมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (CVI) พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 0.96 ก่อนนำไปใช้จริง

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ผู้วิจัยทำการศึกษาจากเอกสารและตำราเพื่อสร้างแบบสอบถามความต้องการจำเป็น

2. ผู้วิจัยประสานจัดส่งแบบสอบถาม

3. ดำเนินการสำรวจความต้องการจำเป็นการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏตามวันและเวลาที่นัดหมาย โดยดำเนินการตามหลักจริยธรรมในมนุษย์

4. นำข้อมูลการสำรวจมาทำการวิเคราะห์เนื้อหาต่อไป แบบสอบถามความต้องการจำเป็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามความต้องการจำเป็น ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นแบบประเมินความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายข้อ จากนั้นจึงคำนวณค่า modified priority needs index (PNI_{modified}) (คมศร วงษ์รักษา. 2540) (ปิยะมากรณ์ โชคอาวชัย. 2548) (สุวิมล ว่องวานิช. 2548) เพื่อระบุความต้องการจำเป็น (needs identification) ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย

นางสาว...

เพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยใช้สูตร $PNI_{modified} = (I-D)/D$ เมื่อ I = สภาพที่คาดหวัง D = สภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงค่าที่ระบุระดับความ ต้องการจำเป็นด้วยค่า $PNI_{modified}$ เป็นรายข้อ โดยข้อที่มี ค่า $PNI_{modified}$ มาก แสดงว่า มีความต้องการจำเป็นในระดับมากกว่าข้อที่มีค่า $PNI_{modified}$ น้อย ความต้องการจำเป็นที่มีค่า $PNI_{modified}$ มาก จึงควรให้ความสำคัญนำมา ปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา

ระยะที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

การวิจัยในระยะที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยนำผลการศึกษาที่ได้จากการวิจัยในระยะที่ 1 เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ สร้างแบบประเมินความรู้เพื่อใช้ประเมินความรู้ในเนื้อหาวิชาหลังเรียน สร้างแบบประเมินทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาและการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาตะกร้อ (EDPE 304) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 60 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในชั้นตอนนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างในการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความรู้รายวิชา ตะกร้อ เรื่อง การเล่นเป็นทีม และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งสิ้น 3 คน ประกอบด้วย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนพลศึกษา จำนวน 1 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งผู้วิจัยจะแจ้งกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.1.1 มีความเชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน มีคุณสมบัติดังนี้

- 1) มีคุณวุฒิปริญญาเอกทางด้านหลักสูตรหรือการสอน
- 2) เป็นอาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา สังกัดคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ ภาควิชาหรือสาขาทางหลักสูตรหรือการสอน

3) มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี

4) มีความเชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผล มีคุณสมบัติดังนี้

5) มีคุณวุฒิปริญญาเอกทางด้านการจัดการเรียนรู้ หรือวัดประเมินผล หรือวิจัยทางการศึกษา

2.1.2 เป็นอาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา สังกัดภาควิชาหรือสาขาทางการจัดการเรียนรู้ หรือการวิจัย หรือการวัดผลประเมินผล

1) โดยมีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.1.3 มีความเชี่ยวชาญทางด้านการสอนพลศึกษา มีคุณสมบัติดังนี้

1) มีคุณวุฒิปริญญาเอกทางด้านพลศึกษา

- 2) เป็นอาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา สังกัดคณะศึกษาศาสตร์ หรือครุศาสตร์ภาควิชาหรือสาขาทางพลศึกษา

3) มีประสบการณ์สอนในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.1.4 นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 30 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลากที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบประเมินความรู้วิชาตะกร้อ เรื่อง การเล่นเป็นทีมแบบประเมินทักษะทางสังคมและทักษะการตัดสินใจ และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ไปทดลองใช้กับ เป็นนักศึกษสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 2 ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาตะกร้อ (EDPE 304) ที่นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้

2. แบบประเมินความรู้วิชาตะกร้อ เรื่อง การเล่นเป็นทีม

3. แบบประเมินเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

4. แบบสอบถามเจตคติ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2. ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความรู้ แบบประเมินทักษะ และแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

3. หาคุณภาพของชุดแบบประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนตามข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเพื่อประกอบในการสร้างแบบประเมินทักษะทางสังคมและการตัดสินใจ

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้อยู่รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

5. แบบประเมินความรู้ แบบประเมินทักษะ และแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานนักศึกษสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย

2.1 การวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผ่านผู้ทรงคุณวุฒิด้านพลศึกษาและการวิจัยการศึกษา รวม 3 ท่าน แล้วผลการประเมินวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (CVI) พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) ค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ S-CVI เท่ากับ 1.00 ก่อนนำไปใช้จริง

2.2 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินความรู้

2.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ นำมา (try out) และมีขั้นตอนในการหาค่าความยากง่าย (difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (discrimination) เลือกแบบวัดในการคิดวิเคราะห์ที่มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง .20 - .80 ซึ่งถ้า p มีค่าต่ำกว่า .20 ถือว่า ข้อคำถามนั้นยากเกินไป แต่ถ้าค่า p สูงกว่า .80 แสดงว่าง่ายเกินไป โดยใช้สูตรคำนวณหา

พชช.โพธิ์

ค่าความยากง่าย คือ เมื่อ P = ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ R = จำนวนผู้เรียนที่ตอบข้อคำถามข้อนั้นถูกต้อง N = จำนวนผู้เรียนทั้งหมด หลังจากนั้นจึงทำการหาค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ (บุญชม ศรีสะอาด 2554) หมายถึง ความสามารถของแบบทดสอบในการจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง +1.00 ถึง -1.00 ถ้าค่าคำถามข้อใดมีค่า r เป็นบวกสูงแสดง ว่าข้อคำถามนั้นสามารถนำไปใช้ได้

D มีค่า $> .40$ หมายถึง มีอำนาจจำแนกดีมาก

D มีค่า $.30 - .39$ หมายถึง มีอำนาจจำแนกดี

D มีค่า $.20 - .29$ หมายถึง มีอำนาจจำแนกพอใช้ได้

D มีค่า $< .19$ หมายถึง มีอำนาจจำแนกไม่ดี ต้องตัดทิ้งไป

โดยในการวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ D มีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไปจึงจะสามารถนำข้อคำถามนั้นไปใช้ได้ โดยใช้สูตรการหาค่าอำนาจจำแนก ดังนี้

$$D = PH - PL$$

เมื่อ D = ค่าอำนาจจำแนก

PH = สัดส่วนของกลุ่มเก่ง

PL = สัดส่วนของกลุ่มอ่อน

การหาคุณภาพความเชื่อมั่นได้ของแบบประเมินความรู้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

2.3 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยทำการหาคุณภาพความเชื่อมั่นได้ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2.4 การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะทางสังคมและการตัดสินใจโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

ระยะที่ 3 การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาตะกร้อ (EDPE 304) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาตะกร้อ (EDPE 304) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ การสร้างและหาประสิทธิภาพจากระยะที่ 2 และระยะที่ 3 ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
2. แบบวัดประเมินความรู้วิชาตะกร้อ เรื่อง การเล่นเป็นทีม
3. แบบประเมินทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
4. แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของสาขาวิชาพลศึกษา มีขั้นตอนทดลอง แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานอธิบายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดดังนี้

1. อธิบายหลักการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
- 2.ชี้แจงเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามข้อสงสัยในการดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นตอนของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
4. ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียน (pre - test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้แบบประเมินความรู้และแบบประเมินเจตคติที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจ
5. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะทางสังคมและการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาโดยจะสอนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์ เวลารวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง
6. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน (post-test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้แบบประเมินความรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาทดสอบก่อนการทดลองเรียน (pre - test) จำนวน 20 ข้อ โดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกันเป็นเวลา 1 ชั่วโมง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. ใช้สถิติ dependent t-test กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการเปรียบเทียบ ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ค่าเฉลี่ยของความสำคัญตามด้านการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ทั้ง 3 ด้าน สภาพที่เป็นควรจะเป็นต่ำกว่าด้านสภาพที่เป็นอยู่ และเมื่อวิเคราะห์ผลการจัดลำดับสภาพที่ควรจะเป็นทั้ง 3 ด้านพบว่า องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้มีความต้องการจำเป็นสูงสุด มีค่า $PNI_{modified}$ 0.86 รองลงมาคือด้านเนื้อหา มีค่า $PNI_{modified}$ 0.81 และด้านการวัดและประเมินผล มีค่า $PNI_{modified}$ 0.79 ตามลำดับ

2. ผลการประเมินคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

2.1 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของรูปแบบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์พบว่า ค่า I-CVI มีค่าอยู่ระหว่าง

0.86 – 1.00 และ S-CVI มีค่า 0.80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา

2.2 ผลการวิเคราะห์การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ค่าดัชนี I-CVI มีค่าทุกรายการที่ 1.00 และ S-CVI มีค่า 1.00 สะท้อนให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนแผนจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

2.3 ผลการวิเคราะห์การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ค่าดัชนี I-CVI มีค่าอยู่ระหว่าง 0.86 ถึง 1.00 และ S-CVI มีค่า 1.00 สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนแผนจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

2.4 ผลการวิเคราะห์การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ค่าดัชนี I-CVI มีค่าอยู่ระหว่าง 0.86 – 1.00 และ S-CVI มีค่า 1.00 สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนแผนจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

2.5 ผลการวิเคราะห์การหาค่าความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ค่าดัชนี I-CVI มีค่าอยู่ระหว่าง 0.86 – 1.00 และ S-CVI มีค่า 0.93 สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนแผนจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาสามารถนำไปใช้ได้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้รูปแบบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ โดยจัดการเรียนการสอนกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้รูปแบบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้รูปแบบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระยะเวลาการทดสอบ	จำนวน (คน)	คะแนน เต็ม	Min	Max	$\bar{x}$	SD	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	20	4	16	9.27	3.06	11.53	.000**
หลังเรียน	30	20	10	20	14.53	2.58		

**p < .01

จากตารางที่ 1 จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน ด้านความรู้ พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเท่ากับ 9.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.06 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.58 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย พบว่า นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (t 11.53, Sig .00)

ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ตารางที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

แบบฝึกหัดระหว่างเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน			ประสิทธิภาพ
คะแนนเต็ม	เกณฑ์ มาตรฐาน	E1	คะแนนเต็ม	เกณฑ์ มาตรฐาน	E2	E1/E2
160	75	86.79	20	75	84.14	86.79/84.17

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่าการทดลองใช้เพื่อนช่วยเพื่อนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน ใช้เวลาทั้งสิ้น 4 สัปดาห์ โดยจัดการเรียนการสอนกับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีค่า E1/E2 เท่ากับ 86.79/84.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

ผลการประเมินทักษะรูปแบบเพื่อนช่วยเพื่อนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผลการประเมินทักษะทางสังคมและการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ค่าเฉลี่ยของทักษะประเมินทักษะทางสังคมและการตัดสินใจอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.88$, $SD = 0.12$) จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แสดงความเคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.93$, $SD = 0.944$) รองลงมาอันดับสองคือ การมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและ การยอมรับการตัดสินใจของตน ($\bar{X} = 3.91$, $SD = 0.86$) รองลงมาอันดับสาม คือ กล้าตัดสินใจภายใต้ความกดดัน ($\bar{X}=3.90$, $SD = 0.164$)

ผลการประเมินเจตคติต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ผลประเมินเจตคติการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ค่าเฉลี่ยแบบเจตคติของรูปแบบการจัดการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.67$, $SD = 0.35$) จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับดีมากโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.80$, $SD = 0.41$) ขณะที่ค่าเฉลี่ยน้อยในลำดับสุดท้าย คือ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นทีมมากขึ้น ($\bar{X} = 4.57$, $SD = 0.57$)

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์” มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์โดยสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ จำแนกได้ดังต่อไปนี้

จำแนกออกเป็น 3 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้แก่ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้นำการศึกษาความต้องการจำเป็น ซึ่งมีจุดประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ที่เป็นประโยชน์ในการสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์กับอาจารย์ผู้สอนพลศึกษา และนักศึกษา พบว่า องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้มีความต้องการจำเป็นสูงสุด มีค่า $PNI_{modified}$ 0.86 รองลงมาคือด้านเนื้อหา มีค่า $PNI_{modified}$ 0.81 และด้านการวัดและประเมินผล มีค่า $PNI_{modified}$ 0.79 ตามลำดับ ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นยังมีความต้องการจะพัฒนานักศึกษาหลากหลายทักษะสอดคล้องกับ วริยาพัชรวรรค์สรกุล (2568) ศึกษาเรื่องความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูยุคโลกพลิกผัน ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็น ตามสภาพที่ปฏิบัติจริง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่คาดหวัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพบประเด็นสำคัญดังนี้คือการพัฒนาด้านหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทสถานศึกษา การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การจัดการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประยุกต์ใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมการเป็นพลเมืองดี การจัดการความรู้และสรุปบทเรียน และการประเมินผลอย่างมีส่วนร่วม 2) ความต้องการจำเป็นที่สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล 4 คือกายภาพนา ศิลภาพนา จิตภาพนา และปัญญาภาพนาและ 3) แนวทางการพัฒนาความต้องการจำเป็น ได้แก่การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา การส่งเสริมกรอบคิดแบบเติบโต การสร้างสังคมการเรียนรู้ และการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้นำ

ระยะที่ 2 กระบวนการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

1. ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์โดยการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีองค์ประกอบของรูปแบบคือ 1) หลักการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน 2) องค์ประกอบทักษะการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการสอน 5) การวัดและประเมินผลจากการประเมินความโดยผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้กล่าวว่า แต่ละองค์ประกอบของหลักสูตรมีความเหมาะสม และสอดคล้องสามารถนำไป ทดลองใช้ ในการจัดการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาหลักสูตรและทำการศึกษาข้อมูลพื้นฐานความต้องการจำเป็นในการพัฒนารูปแบบ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล จึงทำให้รูปแบบมีความเหมาะสมและสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับ จอยซ์ และเวล (Joyce, & Weil, 1986) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบในการดำเนินการ 5 องค์ประกอบดังนี้ 1) แนวคิด และหลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่จะใช้ในการเรียนการสอน 3) เนื้อหา เป็นเนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ที่จะใช้ในการเรียนการสอน 4) กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรม วิธีการ และขั้นตอนของการปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ 5) การวัดประเมินและการประเมินผล

2. ผลการตรวจคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข และนำรูปแบบที่ผ่านการแก้ไขไปทดลอง (Try out) กับกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วบันทึกผลการทดลอง

จากนั้นนำรูปแบบไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำข้อมูลการใช้รูปแบบมาสรุปผล โดยมีกระบวนการและขั้นตอนสอดคล้องกับหลักการสร้างองค์ประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ของ Joyce, & Weil (2009) ผลการตรวจคุณภาพค่า I-CVI มีค่าอยู่ระหว่าง 0.86 – 1.00 และคุณภาพของรูปแบบทั้งฉบับ S-CVI มีค่า 0.80 ภาพรวมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา นาคินทร์ (2567) ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบไฮบริดตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก ด้วยดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อส่งเสริมความฉลาดทางดิจิทัล สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบไฮบริดตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อส่งเสริมความฉลาดทางดิจิทัลสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูระดับปริญญาตรี มี 6 องค์ประกอบคือ 1) ความเป็นมาของรูปแบบ 2) หลักการ 3) วัตถุประสงค์ 4) การจัดกิจกรรม 5) การวัดและประเมินผลและ 6) ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนได้แก่ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชี้นำเสนอสถานการณ์ 3) ชี้นำศึกษาค้นคว้า 4) ชี้นำวิเคราะห์ 5) ชี้นำสร้างองค์ความรู้ 6) ชี้นำสะท้อนคิด 3) ขั้นตอนการสรุปของการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบไฮบริดตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อส่งเสริมความฉลาดทางดิจิทัล มีความเป็นมาของรูปแบบมาจากการวิเคราะห์องค์ประกอบที่จะทำให้นักศึกษาวิชาชีพครูปลอดภัยจากผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้สามารถเผชิญหน้ากับความท้าทายและปรับตัวให้เข้ากับยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัยนั้นคือการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบไฮบริดตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อส่งเสริมความฉลาดทางดิจิทัลสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูระดับปริญญาตรี

ระยะที่3 ผลการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

1. ผลการประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (E1/E2) ของรูปการจัดการเรียนรู้เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์จากการวิจัยพบว่า ผลการประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 86.79/84.17 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คณะกรรมการประเมินความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางการเรียนสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ของเนื่องจากมีการรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้มีเนื้อหาและองค์ประกอบในการพัฒนาจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ดีขึ้นคิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.87 อยู่ในระดับที่ดีมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เฉลิมพร สืบสิงห์ (2568) ได้ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบแบบ Active Learning ผลการศึกษพบว่า 1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ active learning สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 81.50/87.50 80/80 และ 2) ผลการเปรียบเทียบคะแนนการวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ active learning สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนจัดการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้รูปการจัดการเรียนรู้เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการใช้รูปแบบการสูงกว่าก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่ารูปการจัดการเรียนรู้เพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการจำเป็นของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและการตัดสินใจได้จริงสอดคล้องกับผลการศึกษาในรูปแบบในระยะที่ 2 ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านทักษะสังคมและการตัดสินใจได้จริงสอดคล้องกับผลการศึกษาฉฐาธร จันทรประดิษฐ์ (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวทาง OLPE ของ SHAPE ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะออกก๊ของนักเรียนมัธยมศึกษาการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวทาง OLPE ของ SHAPE ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อเสริมสร้างทักษะออกก๊ของนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน จากการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทาง OLPE ของ SHAPE ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทาง OLPE ของ SHAPE ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนจำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.92 และแบบทดสอบการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องในกีฬาฮอกกี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 พบว่าการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพโดยมีค่าเฉลี่ยในการทดสอบปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องในกีฬาฮอกกี้ หลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แนวทาง OLPE ของ SHAPE ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนส่งผลต่อคะแนนการปฏิบัติทักษะการเลี้ยงบอล การผลักบอล การรับบอลในกีฬาฮอกกี้ที่ถูกต้องของนักเรียนมัธยมศึกษา

ผลการประเมินทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

จากการวิจัยที่พบว่าค่าเฉลี่ยของทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แสดงความเคารพและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.93, SD = 0.944) รองลงมาอันดับสองคือ การมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและ การยอมรับการตัดสินใจของตน ($\bar{X}$ = 3.91, SD = 0.86) รองลงมาอันดับสาม คือ กล้าตัดสินใจภายใต้ความกดดัน ($\bar{X}$ = 3.90, SD = 0.164) ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนได้มีการพัฒนาทักษะทางสังคมและการตัดสินใจจึงทำให้ค่าเฉลี่ยของทักษะได้เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ ณิชยา โสภณ (2566) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งสะท้อนให้เห็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลวิจัยผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนแสดงให้เห็นถึงนักเรียนมีพัฒนาการทักษะที่สูงขึ้นสอดคล้องกับผลวิจัยทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเมื่อพิจารณาวัตถุประสงค์ 3 ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนที่สูงขึ้นสอดคล้องกับผลการวิจัยพบว่าเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ภาพรวมคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับดี

ผลการประเมินการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

จากงานวิจัยค่าเฉลี่ยแบบวัดเจตคติของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางสังคมและความสามารถในการตัดสินใจของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมการเรียนการสอนทำให้เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากยิ่งขึ้น ขณะที่ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือจัดการเรียนรู้แบบช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการทำงานเป็นทีมมากขึ้นสอดคล้องกับ ณิชยา โสภณ (2566) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วย

เพื่อนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) เจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ภาพรวมคะแนนเฉลี่ย อยู่ในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยสามารถนำไปพัฒนาทักษะทางสังคมและการตัดสินใจของผู้เรียนได้ อาจารย์ผู้สอนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่มีเนื้อหาสัมพันธ์กันสามารถนำไปใช้ได้โดยคำนึงถึงการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

1.2 จากผลวิจัยพบว่า คุณภาพของรูปแบบและแผนการสอนทั้ง 4 ครั้ง ที่มีคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา อาจารย์ผู้สอนนำเสนอเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เพื่อพัฒนานักศึกษาทุกชั้นปี และเป็นรูปแบบที่พัฒนาทักษะทางสังคมและการตัดสินใจได้โดยเหมาะสำหรับการเรียนการสอน 16 สัปดาห์กับกลุ่มที่มีนักศึกษาจำนวน 30 คน และนำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและออกแบบเพื่อพัฒนานักศึกษาในทักษะด้านอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาผลการใช้รูปแบบในกรณีที่นักศึกษาที่มีระดับทักษะที่ต่างกัน เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาได้อย่างสอดคล้องกับสภาพจริง

เอกสารอ้างอิง

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. (2566). **หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา พ.ศ. 2562.**

เพชรบูรณ์: ผู้แต่ง.

คมศร วงษ์รักษา. (2540). **การเปรียบเทียบคุณภาพและความสอดคล้องของเทคนิคการจัดเรียงลำดับความสำคัญที่อิง**

โมเดลความแตกต่างในการประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉฐาธร จันทร์ประดิษฐ์. (2566). **การวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เฉลิมพร สืบสิงห์. (2568). **การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.**

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี. 21(3): 87-96.

ณิชา โสภณ. (2566). **ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษป็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.**

วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ. 10(2): 155-177.

ทับทิมทอง กอบัวแก้ว. (2555). **การวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

นิตยา นาคอินทร์. (2567). **รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบไฮบริดตามแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อ**

ส่งเสริมความฉลาดทางดิจิทัลสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูระดับปริญญาตรี. วารสาร Journal of Roi Kaensarn

Academi. 9(6): 621-636.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น.** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปิยมาภรณ์ โชควอยชัย. (2548). **การวัดและประเมินผลการศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2525). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525.** กรุงเทพฯ:

ราชบัณฑิตยสถาน.

วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). **การสอนพลศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์การกีฬาแห่งประเทศไทย.

วรียาพัชร วรภัทร์สรกุล. (2568). **ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะครูยุคโลกพลิกผันของสถานศึกษา สังกัด**

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. วารสารปราชญ์ประชาคม. 3(17): 34.

- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2563). แนวคิดและการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (2543). การวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิวินทร์ อธิจันทร์ตน. (2564). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อนและแบบ เอส.ที.เอ.ดี. ที่มีต่อทักษะเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2548). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). รายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะและ คุณลักษณะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (3Rs8Cs). กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- Joyce, & Showers. (1987). *Student achievement through staff development*. New York: Longman.
- Joyce, B., & Weil, M. (1986). *Models of teaching*. (3rd ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- _____. (2009). *Models of Teaching*. (8th ed.). Boston, MA: Pearson Education.